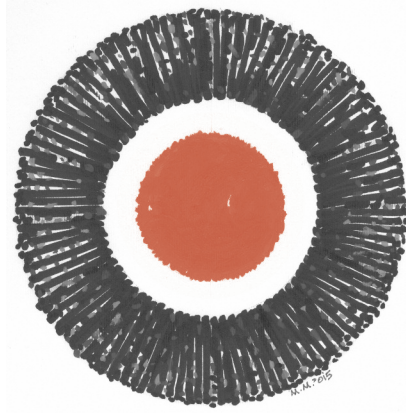

ΜΑΡΚΟΣ ΜΕΣΚΟΣ

Ἄλφα Βῆτα

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

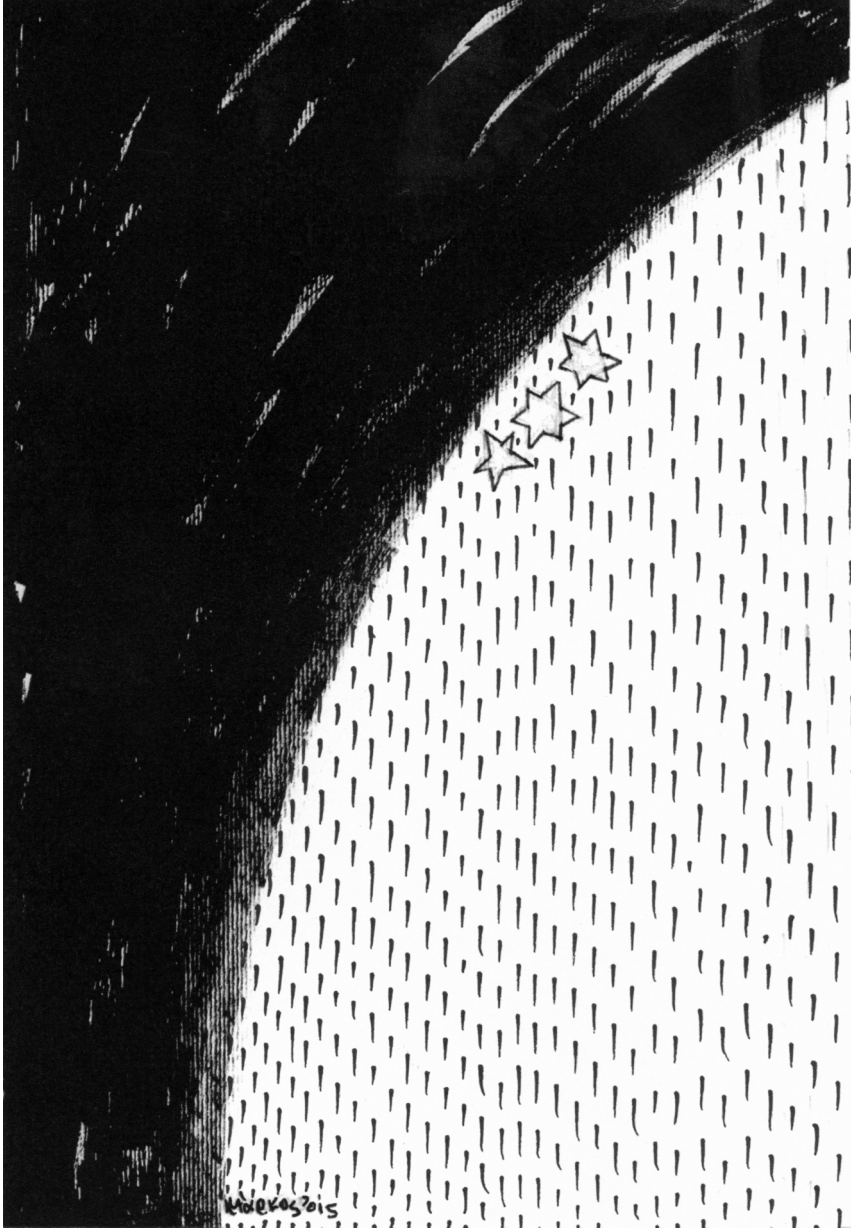

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΙΧΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μεταίχμια όριακά	9
Σπουργίτι	10
Σάν υπόθεση	11
Ή βάρκα	12
Πορτρέτο	13
Πικρό	14
Μικρός Μεγάλος Δρόμος	15
Τò τύμπανο	16
Σημειώσεις ανεπίσημης Ίστορίας	17
Τò ταμπούρι	18
Τῶ ἀγνώστῳ Θεῶ	19
Ἐφιάλτες	20
Καρμανιόλα	21
Σύγχρονη βιογραφία	22
Αὐτογνωσία	23
Περίεργη συμπεριφορά	24
Ξεψυχοῦσε...	25
Σάν Μνήμη	26
Τò μαχαίρι	27
Χῶμα στὰ σύννεφα	28
Σημείωση	29
Τò δέντρο	30
Ἄετὸς	31
Ὁ καπνὸς	32
Τò χιόνι	33
Ἀπρόσμενη εὐδία	35
Ίσημερία	36
Χειμερινὴ αἰσιοδοξία	37
Ἄνοιξιάτικο	38
Ξινὸς καρπὸς	39

Ἄκρογιαλί	40
Τὸ πένθος τοῦ Βύρωνα Λεοντάρη	41
Σκόρπια φύλλα	42
Χειραψία	43
Εἰρηνικὸ σχόλιο	44
Παρενθέσεις	45
Ὁ Λόγος	46
Τρίστιχο	47
Fados	48
Στὴν πλαγιά τοῦ Φθινοπώρου	49
Ἐπίλογος I	50
Νὰ θυμᾶσαι	51
Μὲ τὴ σειρά... ..	52
Προσκύνημα I	53
Τὸ μικρὸ θαῦμα	54
Σήμερα Μεγάλη Παρασκευὴ	55
Ἡ φλαμουριά στὸ Μαῦρο Δάσος	57
Ὁ διάλογος	58
Ὁ μονόδρομος τῆς μνήμης	59
Κόκκινο κρασὶ ἀνεξίθρησκο	60
Ἀπογραφὴ	61
Ὁ Γαλαξίας	63
Μὲ μισὴ ψυχὴ	64
Προσκύνημα II	65
Πρωτομαγιά	66
Τὸ σμῆνος	67
Ἀμνησία	68
Τὰ πανιά τῆς ψυχῆς	69
Τὸ λιγότερο	70
Πικρὸ τραγούδι	71
Ἵστερες λέξεις	72
Ἐπίλογος II	73

Ἀπρόσμενη εὐδία

*Μάγοι καὶ Μύστες καὶ Προφήτες
προπάντων
Ἄνωνμοι Ἐπαναστάτες.*

Πανέμορφο γαρδέλι χαράματα στὸ δέντρο
νότες ἀνεβοκατεβάζει κελαηδώντας τὸ φῶς
καὶ τὴ χαρὰ τῆς ἄλλης μέρας.

— Φίλε μου ἀκριβὲ ποὺ χάνεσαι πάντα νωρὶς
γενοῦ ἄσπρο σύννεφο καὶ κόπιασε στὸ ἐρει-
πωμένο κατώφλι ρόδια καὶ μῆλα καὶ κρασί
νὰ σὲ φιλέψω· ἂν βρέχει στὸν δρόμο βροχούλα εἶναι
θὰ περάσει.

Ἐπίλογος I

*Μὲ τὸ τραγοῦδι θὰ ξανάρθεις;
Μὲ τὰ ὄνειρα καὶ τὴ φτερούγα τοῦ ἀγεριοῦ
σὰν σκιὰ καὶ σὰν σιωπή;*

Μήπως σωθεῖ τὸ φῶς
χαράματα ξυπνάει τὸ ἀλφαβητάρι ἀπ' τὴν ἀρχὴ
κινδυνεύοντας ποτὲ δὲν λησμόνησε —

μαῦρα χελιδόνια
ἢ ἀθάνατη ἀπαλὴ σκοτία μὲ τὶς φωνὲς τῆς γῆς
τῶν οὐρανῶν κρωγμοὶ τοῦ βυθοῦ οἱ φυσητῆρες
τὸ κλάμα καὶ ἡ ἀνάσα τοῦ μικροῦ παιδιοῦ
τεῖχος ἀδιαπέραστο τίποτε ἢ ρωγμὴ
γιὰ ποιό σῶμα ποιό πέτο φθαρμένο τὸ λουλούδι·

ὁ τάρανδος πάνω ἢ καμήλα ἢ τίγρις καὶ τὸ κοχύλι
ἀμπάρα στὴ μετρημένη ζωὴ τοῦ προβάτου
σὰν λύκος σκυλὶ τῆς ἐρημιᾶς σὰν φωλιὰ ἀποκλεισμένη
μάρσιππος στὰ ἔγκατα τοῦ Ἄδη.

Βουίζει τὸ δάσος
ἀμέτρητα φύλλα ἑκατομμύρια ζωὲς
δίκαιος ὁ ἥλιος ταραγμένος ὁ κόσμος πάλι —
τὸ χρῆμα λένε δὲν ἠσυχάζει...

Νὰ θυμᾶσαι

Κάτω ἀπ' τὸ προσκέφαλο ὑπάρχει ὁ θάνατος (λένε)
μὴν τὰ πιστεύεις μὲ τὰ ὄνειρα σαλπάρισε ἐσύ·

νὰ θυμᾶσαι τ' ἀνθισμένα κλώνια τῶν δέντρων
τὴν ὀργισμένη βουὴ τοῦ δάσους καὶ τὴ βροχὴ
ποῦ ἀστέρια γεννάει φιλώντας τὸ ποτάμι

ἐσὺ
μὴ λησμονήσεις τὸ πάλλευκο χιόνι στὸ μέτωπο
τοῦ σκοτωμένου τὴ χαραμάδα ποῦ ὀνόμασαν ἐλπίδα

ἐσὺ
ξένος ἐξόριστος στὴ χώρα πρόσεχε
τὸν ἀνώνυμο βυθὸ τῆς μνήμης
τὸ συχνὸ ψέμα τῆς ἀλήθειας
τις στάχτες ποῦ τραβοῦν τὴ φλόγα σβήνοντάς την.

Ἡ φλαμουριά στὸ Μαῦρο Δάσος

Μνήμη Ἐρρίκου Χάινε

Μιὰ βδομάδα ὄχι περισσότερο κράτησεν ἡ δωρεά σου
πανηγύρι εὐωδιᾶς χἀδι κι ἐλπίδα καὶ ἀνάσταση τάχα
— γεννημένος ἄλλοῦ ἄλλοῦ ξενιτεμένος.

Νά 'ναι πρῶτὴ ἀγούλα τοῦ ἥλιου ποὺ μαλακώνει τ' ἀπροσκύ-
νητα βουνὰ χαράδρες σκοτωμένων νὰ μὴν ὑπάρχουν μήτε τὸ
μίσος ποὺ ὀπλίζει τὴ σκανδάλῃ τοῦ καταραμένου χρυσοῦ
μήτε τὸ κατάμαυρο σκοτάδι χωρὶς προμηνύματα καὶ ἀστέ-
ρια καὶ ἀνατολές!

Μονάχα ἓνας ἀετὸς περήφανος
σηκώνοντας τὴν αἰθρία τ' οὐρανοῦ μὲ τίς μεγάλες
φτεροῦγες του στὸ ἀπέραντο βασίλειο τῆς ζωῆς
μὴ χάνεσαι — ἀκοῦς; — στιγμὴ ἀπὸ τὰ πονεμένα μάτια
— οἱ πύρινες κραυγὲς τῆς ἄγριας ροδιᾶς στὸ δάσος!